

De eenzaamheid voorbij

*De nacht is hard
het weer te zacht
tijd een onverlaat.*

*Een onbekende
verloor langzaam
de kleur
uit zijn gelaat.*

*En nog steeds
stak de postbode
de gids
door zijn deur
in deze straat.*

*Een vrouw kende
zijn naam.
Meer is er niet.
Zijn fiets
op zijn plek.
Het is te laat.*

*Hij raakte
de anonimiteit
kwijt aan
de eeuwigheid.*

*Maar niemand
die het zag.
Niemand zei vaarwel.
Het is al veel te laat*

*De nacht is hard
het weer te zacht
als nog vaarwel,
Eduard.*

